

Cognition of the Meanings of Kanji Words among Elementary Thai Japanese Learners through the Naming Task and Translation Task

Chinnawat Ninmote

Faculty of Management Science, Silpakorn University

Abstract

The kanji alphabet is complex in terms of visual codes, phonological codes, semantic codes, and application, all which are a major obstacle to Thais who are learning Japanese. However, there have been few research works addressing the problem of learning about the kanji alphabet. The purpose of this research was as follows: 1) to study the proficiency and cognition of the meanings of kanji words among elementary Thai Japanese learners, and 2) to study the problem of learning kanji words and provide some guidelines for efficient learning about kanji for elementary Thai Japanese learners. As experimental research, it was conducted on 30 samples, whose Japanese proficiency level was N4. These samples were provided with a naming task and translation task. The data collected included the time they spent doing these tasks, as well as their task scores; the data were analyzed using t-test, analysis of variance, and percentage. The results from this research showed that 1) the elementary Thai Japanese learners were less cognizant of, and took more time to become cognizant of, kanji words than hiragana words, at the statistical significance level of 0.05, and 2) if they knew the pronunciation of kanji words, they were more cognizant of, and took less time to become cognizant of, their meanings than words that did not come with pronunciation, at the statistical significance level of 0.05. This revealed that the elementary Thai Japanese learners understood the meaning of kanji words by means of phonological coding. Nonetheless, the failure to associate the shapes of kanji words with their pronunciation became an obstacle to the cognition of word meanings.

Keywords : Kanji Words ,Cognition of the Meanings, Thai Japanese Learners ,Naming Task and Translation Task

กระบวนการในการรับรู้ความหมายคำศัพท์คันจิของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นชาวไทย
—ผ่านแบบทดสอบการออกเสียง(naming task) และการแปล(translation task)—

ชินวัฒน์ นิลโมจน์

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

อักษรคันจิมีความซับซ้อนของข้อมูลทั้งทางด้านรูปร่าง , เสียง,ความหมายและการนำไปใช้ ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเรียนอักษรคันจิของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย แต่งานวิจัยที่หยิบยกปัญหาการเรียนตัวอักษรคันจิที่มีจำนวนน้อย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาความสามารถและกระบวนการในการรับรู้ความหมายของคำศัพท์คันจิของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นชาวไทย 2) ศึกษาปัญหาการเรียนคำศัพท์คันจิและเสนอแนะแนวทางการเรียนคำศัพท์คันจิที่มีประสิทธิภาพเหมาะกับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นชาวไทย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้แบบทดสอบการออกเสียง (naming task) และการแปล(translation task) กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นที่สอบผ่านความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N4 จำนวน 30 คน เก็บ ข้อมูลระยะเวลาและความถูกต้องในการทำแบบทดสอบวิเคราะห์ผลโดยใช้การทดสอบที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน และค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า 1. ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นชาวไทยมีความสามารถในการรับรู้คำศัพท์คันจิน้อยกว่าคำศัพท์ฮิรางานะและใช้เวลาในการรับรู้มากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 2. เมื่อทราบเสียงอ่านของคำศัพท์คันจินั้น ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นชาวไทยสามารถรับรู้ความหมายได้ดีกว่าและใช้เวลาน้อยกว่าเมื่อเทียบกับกรณีที่ไม่ได้ให้เสียงอ่านของคำศัพท์คันจิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทำให้ทราบว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นชาวไทยเข้าใจความหมายของคำศัพท์คันจิโดยแปลงข้อมูลด้านรูปร่างเป็นเสียงอ่าน (phonological coding) แล้วนึกถึงความหมาย แต่ เนื่องจากไม่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลทางด้านรูปร่าง -เสียงอ่านได้เป็นอย่างดีจึงทำให้เป็นอุปสรรคในการรับรู้ความหมายของคำศัพท์คันจิ

คำสำคัญ : คำศัพท์คันจิ,กระบวนการรับรู้ความหมาย,ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย,แบบทดสอบการแปล,

แบบทดสอบการออกเสียง